

tydet, at dette neppe vilde blive muligt. Men jeg kan ikke ud fra denne Betragtning have noget imod at fremsætte saadanne Lovforslag, der imødekommer det Krav, at Renter og Afdrag af et bestemt optaget Statslaan, som er os til overordentlig Nytte i Øjeblikket, ja i dette Øjeblik er uundværligt til vore Finansers gode Ledelse, bevilges allerede nu af den danske Rigsdag, hvis den da vil dette.

De Lovforslag, jeg da skal have den Ære at fremsætte, gaar altsaa i Virkeligheden ud paa at skaffe netop den Indtægt, som vi i Øjeblikket kan overse, at vi skal have, men derimod ikke at skaffe Midler til at dække de overordentlig store Udgifter, hvis Omfang ingen her i Landet i Øjeblikket kan kende. Vi maa vente med at overveje dette, til vi kan overse Stillingen klarere, klarere kan se, hvorledes Danmark paavirkes af, hvad der sker ude i Verden. Jeg tør haabe, at de Lovforslag, jeg skal fremsætte, vil være overskuelige og tydelige, saa at det mest af alt gælder om et Ja eller et Nej, om Rigsdagen vil være med til at vedtage dem eller ikke, men ikke udviklede Lovforslag, der kan give Anledning til principielle Stridigheder, overhovedet til, at man kommer ind paa at diskutere, hvad man i Øjeblikket ikke kan diskutere: Statens finansielle og økonomiske Ledelse i Fremtiden.

Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Arveafgift*. Ærede Medlemmer vil erindre, at Arveafgiften i dette Øjeblik opkræves for 4 Grupper Vedkommende saaledes, at den første Gruppe omfatter Ægtefælle og Afkom af Arveladeren, den anden Arveladerens Forældre eller deres Afkom, den tredje Arveladerens Bedsteforældre og deres Afkom og den fjerde andre Slægtninge af Arveladeren eller Personer, der ikke er beslægtede med ham. Den Lov, vi i Øjeblikket har, Loven af 27. Maj 1908, opstiller saa en Trinrække paa 9 Trin, fra „Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr.“ til „Arvelodder paa over 100,000 Kr.“, og af de 4 Grupper svarer den første i Arveafgift 1—3 pCt. af Arvelodden, den anden 4—6 pCt., den tredje 7—9 pCt. og den fjerde og sidste 10—12 pCt. Det Lovforslag, jeg fremsætter, forøger for det første Trinrækken noget, idet det deler den nuværende Lovs sidste Trin i to. Det sidste Trin i den nuværende Lov er „Arvelodder paa over 100,000 Kr.“. Dertil føjes: „men ikke over 150,000 Kr.“, og det sidste Trin bliver da Arvelodder paa over 150,000 Kr.

Men dernæst er der foretaget den Ændring, at der paa dette Punkt er en Slags Ratebeskatning, idet Afgiften for dette sidste Trin f. Eks. i den første Gruppe er 4 pCt. af de 150,000 Kr. og 6 pCt. af Resten. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det Lovforslag, som det høje Ting vedtog og sendte over til Landstinget, hvor det atter blev fremsat i 1908, gik meget videre med Hensyn til Procenten af de enkelte Arvelodder. For den første Gruppe gik det fra 1 til 6, for den anden Gruppe fra 4 til 9, for den tredje fra 7 til 12 og for den sidste fra 10 til 15, men ganske sikkert var der her en Art Rateskala, som jeg ikke ser det nødvendigt at komme ind paa i Øjeblikket. Nu gaar mit Lovforslag ud paa, at for den første Gruppe skal det være fra 1 til 6 pCt., saaledes som det ogsaa den Gang var foreslaaet af den daværende Finansminister, blev vedtaget i Folketinget og fremsat næste Samling i Landstinget. For den næste Gruppe skal det være fra 4 til 10, for den tredje fra 7 til 15 og for den sidste Gruppe, som altsaa kun omhandler fjernere Slægtninge og Folk, der er ubeslægtede med Arveladeren, fra 10 til 20 pCt. Hertil kommer saa, at der i den samme § 1, hvor disse forskellige Grupper anføres, gøres den Forandring, at den Arveafgift, som fremkommer, naar Arven tilfalder Staten eller Kirker, Kommuner, Foreninger, Selskaber o. lign., sættes op fra 10 til 12 pCt. og samtidig, at Finansministeren — det ses i næste Paragraf — bemyndiges til, at Nedsættelsen af Arveafgiften under visse Omstændigheder, naar Arven tilfalder velgørende Stiftelser o. lign., forandres fra 4 til 6 pCt. Det er et Forslag, som i Virkeligheden er vedtaget af det høje Folketing og oversendt til Landstinget i Samlingen 1906—07.

I øvrigt er der ikke foretaget Ændringer i Arveafgiftsloven undtagen derved — da man jo maa gaa ud fra, hvad jeg senere skal omtale nærmere, at en saadan Arveafgift ikke straks kommer ind i Finansåret 1915—16, fordi der, naar den nye Arveafgift træder i Kraft den 1. April 1915, vil være en Mængde Boer, som ligger uberigtigede hen og maa gaa efter den gamle Arveafgiftslov —, at nogle af de Frister, som nu findes i Loven med Hensyn til forskellige Forhold vedrørende Boer, er forkortede. Det er Fristen for Indgivelse af Arveanmeldelse, for Paaanke af Afgiftsberegningen til Finansministeriet eller Domstolene og for Betaling af selv Arveafgiftsbeløbet.